

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும்
அலகு – 12

தமிழ்த் தொண்டாற்றிய அயல் நாட்டவர்கள்

1. ஜி. யு. போப்

தமிழன்னைக்குத் தொண்டாற்றிய சான்றோரில் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத சான்றோர்களும் குறிக்கத்தக்க இடம்பெற்றுள்ளனர். ஐரோப்பியர் வருகையைத் தொடர்ந்து, தமிழகத்தில் குடிபெயர்ந்து சமயப்பணியோடு தமிழ்ப்பணியையும் தங்கள் தலைமைப் பணியாய்க்கொண்டு தொண்டாற்றிய பெருமக்கள் பலர். அவருள் தமிழ்மொழியால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தமிழாய் மலர்ந்து, மணம் பரப்பி, என்றும் தமிழுலகில் அழியாப்புக் பெற்றுள்ள சான்றோர் தவத்திரு ஜி.யு. போப் ஆவார்.

பிறப்பும் இளமையும்

ஜி. யு. போப் என்றழைக்கப்படும் ஜியார்ஜ் யுக்ளோ போப், கி.பி 1820ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 24ஆம் நாள், பிரான்சு நாட்டின் எட்வார்டு தீவில் ஜான் போப்புக்கும், கெதரின் யுளாபுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். போப்பின் பெற்றோர் சிறந்த கல்வியாளர்களாகவும் சமயப்பற்று மிக்கவர்களாகவும் விளங்கினர். தம் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியையும் சமயத்தையும் கற்பித்ததுடன் நல்ல ஒழுக்கத்தையும் ஊட்டி வளர்த்தனர். ஜி.யு.போப்பும் இளமையிலேயே சுறுசுறுப்பு, விடாமுயற்சி, ஊக்கம், உழைப்பு முதலியவற்றில் எல்லாம் மேம்பட்டுத் திகழ்ந்தார்.

தொண்டுள்ளம்

போப்பின் தமையனார் ஹென்றி என்பவர், தமிழகத்தில் கீறித்தவச் சமயத்தைப் பரப்பும் சமய குருவாகப் பணியாற்றிவந்தார். அவரைப்போன்று தாமும் சமயப்பணி ஆற்றவேண்டும் என்று போப் விரும்பினார்.

போப், தம்முடைய பத்தொன்பதாம் அகவையில் தமிழகத்தில் சமயப் பணியாற்றத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். அவர் பாய்மரக் கப்பலில் சென்னை வந்துசேர எட்டுத்திங்களாயின. அந்த எட்டுத்திங்களையும் வீணே கழிக்காமல், தமிழ் நூல்களையும் வடமொழி நூல்களையும் படித்தார். தமிழகம் வந்ததும் தமிழர்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும் முன்னிலையில் சொற்பொழிவு ஆற்றும் அளவுக்குத் தம் திறமையை மேம்படுத்திக்கொண்டார்.

தமிழகத்தில் சமயப்பணி

தமிழ்நாட்டில் சென்னைச் சாந்தோம் பகுதியில் சமயப்பணி ஆற்றிய போப், பின்னர்த் திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக்குச் சென்று, சாயர்புரத்தில் தங்கிச் சமயப்பணி ஆற்றத் தொடங்கினார். அவர், அங்குப் பள்ளிகளை நிறுவினார்; கல்விப்பணியையும் சமயப் பணியையும் ஒருங்கே ஆற்றினார்; சமயக்கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கியங்கள், ஆங்கில இலக்கியங்கள் முதலியவற்றையும் கிரேக்கம், இலத்தீன், எபிரேயம் முதலிய மொழிகளையும் கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்தார். கணிதம், அறிவாய்வு (தருக்கம்), மெய்யறிவு (தத்துவம்) ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கும் கல்லூரி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

திருமணம்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் சாயர்புரத்தில் 1842முதல் 1849ஆம் ஆண்டுவரை கல்விப்பணியும் சமயப் பணியும் ஆற்றிய போப், இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார்; 1850ஆம் ஆண்டில் திருமணம் செய்துகொண்டார். தம் மனைவியுடன் மீண்டும் தமிழகம் வந்து, தஞ்சாவூரில் சமயப்பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம்

தஞ்சையில் பணியாற்றிய எட்டாண்டுக் காலத்தில், புறநானூறு முதலான சங்க நூல்களையும் நன்னூல் முதலான இலக்கணங்களையும் பயின்றார். திருக்குறள், திருவாசகம், நாலடியார் முதலிய நூல்களைப் பலமுறை படித்து, அவற்றின் நயங்களை உணர்ந்தார். அவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டால், மேலை நாட்டவர் அறிந்து பயனுறுவர் என்னும் உயர்ந்த எண்ணத்தோடு அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இந்தியன் சஞ்சிகை, இந்தியாவின் தொல்பொருள் ஆய்வு முதலான ஏடுகளில், தமிழ்மொழிபற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். அக்கட்டுரைகளில் புறநானூற்றுப் பாடல்களும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலைத் திணை விளக்கங்களும், தமிழ்ப்புலவர் வரலாறும் இடம்பெற்றிருந்தன.

**MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - II & IIA
PRELIMINARY EXAM**

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும் போப், உயர்ந்த பண்பாட்டுக்குரிய பொறுமை, சினமின்மை, நட்பு முதலானவற்றை விளக்கும் அறுநூறு செய்யுள்களை, அறநூல்களிலிருந்து ஆய்ந்தெடுத்துத் 'தமிழ்ச் செய்யுட்கலம்பகம்' என்னும் நூலாகத் தொகுத்ததோடு, அந்தப் பாக்களுக்கு விளக்கமும் தந்துள்ளார்.

பாடநூலின் முன்னோடி

போப், தமிழைக் கற்கும் காலத்திலேயே நூலாசிரியராகவும் விளங்கினார். பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தைகள் இலக்கணத்தை நன்கு அறிந்துகொள்ளும்வகையில் வினாவிடை முறையில் அமைந்த இரு இலக்கண நூல்களை அவர் எழுதினார்; பெரியவர்கள் கற்கும் வகையில் இலக்கண நூலொன்றையும் படைத்தார்.

மேலைநாட்டார் தமிழை எளிதில் கற்றுக்கொள்ளும்வகையில் தமிழ் - ஆங்கில அகராதி ஒன்றையும், ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி ஒன்றையும் போப் வெளியிட்டார்; தமிழில் வரலாற்று நூல்களையும் எழுதினார்; பழைய தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து சில செய்யுள்களைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டு, அதனைப் பாடநூலாக வைக்க ஏற்பாடு செய்தார். தமிழில் உரைநடை நூல் ஒன்றையும் எழுதினார். 1858ஆம் ஆண்டில் உதகமண்டலம் சென்ற அவர், பள்ளி ஒன்றைத் தொடங்கி, அதன் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

தமிழ்த்தொண்டு

தாயகத்துக்குச் சென்ற போப், 1885முதல் 1908ஆம் ஆண்டுவரை இருபத்து மூன்றாண்டுகளாக இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ், தெலுங்கு கற்பிக்கும் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். திருக்குறளை நாற்பதாண்டுகள் படித்துச் சுவைத்த போட், அதனை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 1886ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். தமது எண்பதாம் அகவையில், 1900ஆம் ஆண்டு திருவாசகத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினை வெளியிட்டார். தம் இறுதிக்காலத்தில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, புறநானூறு, திருவருட்பயன் முதலிய நூல்களையும் பதிப்பித்தார்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும் தமிழின் பெருமையைத் தரணி முழுவதும் பரப்பிய போப், 1908ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் பதினொன்றாம் நாள் தம் இன்னுயிரை நீத்தார். அவர், தம் கல்லறையில், 'இங்கே ஒரு தமிழ் மாணவன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்' என எழுதவேண்டுமென்று தமது இறுதிமுறியில் (உயில்) எழுதிவைத்தார். ஆங்கிலமொழியினை அன்னை மொழியாகக் கொண்ட போப், 'தமிழ் மாணவன்' என்று தம்மை அறிவித்துக்கொண்டமை, தமிழ் மாட்சியே! தமிழின் மாண்பைத் தமிழரும் உணரச்செய்த போப் அல்லரோ இறந்தும் இறவாது வாழும் தமிழ் மாணவர்! அவர், தமிழ் உள்ளங்களில் எல்லாம் இன்றும் வாழ்கின்றார்; என்றும் வாழ்வார்.

2. வீரமாமுனிவர் (1680-1747)

இத்தாலி நாட்டில் பிறந்த வீரமாமுனிவரின் இயற்பெயர் கான்ஸ்டாண்டின் ஜோசப் பெஸ்கி. இவர், தமது முப்பதாம் அகவையில் சமயத் திருப்பணியாற்ற தமிழகத்துக்கு வந்தார்; ஆங்கிலம், எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளை அறிந்திருந்தாலும் தமிழ்மொழியின்பால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டார். தமிழ்மொழிப் பற்றினால் தைரியநாதர் என முதலில் சூட்டிக்கொண்ட தம் பெயரைத் தனித்தமிழாக்கி 'வீரமாமுனிவர்' எனச் சூட்டிக் கொண்டார். தமிழ்மொழி பயின்றதோடு தெலுங்கு, வடமொழி முதலிய மொழிகளையும் அவர் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

வீரமாமுனிவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் பல. இவர், தமிழில் முதன்முதலாகச் சதுரகராதி என்னும் அகரமுதலியை வெளியிட்டார்; தேம்பாவணி என்னும் கிறித்தவக் காப்பியத்தை இயற்றினார்; தமிழ் எழுத்து வரிவடிவத்தைத் திருத்தி, எழுத்துச் சீர்திருத்தம் மேற்கொண்டார்; தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கண நூலைப் படைத்தார்; கலம்பகம், அம்மாளை முதலிய சிற்றிலக்கியங்களை இயற்றினார்; பரமார்த்தகுரு கதை என்னும் நகைச்சுவை நூலை எழுதினார்.

“தேம்பாவணி, காவலூர்க்கலம்பகம் கதம்ப மாலையாகக் காட்சியளிக்கின்றது; தொன்னூல் பொன் நூலாக இலங்குகின்றது; சதுரகராதி முத்தாரமாக மிளர்கின்றது; வீரமாமுனிவர் தமிழ் முனிவர்களுள் ஒருவராக விளங்குகின்றார்”

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும் எனச் சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை வீரமாமுனிவருக்குப் புகழாரம் சூட்டினார்.

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராதவர் வீரமாமுனிவர். ஆனால், நந்தமிழைக் கற்றுத் தமிழில் இலக்கண இலக்கியங்கள் இயற்றித் தமிழுக்கு மாபெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். இவர் ஆற்றிய தமிழ்த்தொண்டும் மாறாத தமிழ்ப்பற்றும் தமிழுள்ளவரை தமிழ் உள்ளங்களில் மணம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும்.

2. தேம்பாவணி

- வீரமாமுனிவர்

முன்னிகழ்வு

கிறித்துவிற்குமுன் தோன்றியவர் திருமுழுக்கு யோவான். இவரை அருளப்பன் என்றும் குறிப்பிடுவர். இவரே கிறித்துவின் வருகையை அறிவித்த முன்னோடி. வீரமாமுனிவர் தன் காப்பியத்தில் இவருக்குக் கருணையன் என்று பெயரிட்டுள்ளார். கருணையன் தன் தாயார் எலிசபெத் அம்மையாருடன் கானகத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அச்சூழலில் அவருடைய தாய் இறந்துவிட்ட போது கருணையன் அடையும் துன்பத்தில் இயற்கையும் பாங்குகொண்டு கலங்கி ஆறுதல் அளிப்பதை இப்பாடல்கள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

எலிசபெத் அம்மையார் அடக்கம், கருணையன் கண்ணீர்

1. புகக்கையைக் குவித்துப் பூவே

புரிவொடு காக்கென்று அம்புஞ்

சேக்கையைப் பரப்பி இங்கண்

திருந்திய அறத்தை யாவும்

யாக்கையைப் பிணித்தென்று ஆக

இனிதிலுள் அடக்கி வாய்ந்த

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும்
ஆக்கையை அடக்கிப் புவோடு

அழுங்கணீர் பொழிந்தான் மீதே. 2388

சொல்லும் பொருளும்

சேக்கை – படுக்கை, யாக்கை – உடல், பிணித்து – கடடி, வாய்ந்த –
பயனுள்ள.

2. வாய்மணி யாகக் கூறும்

வாய்மையே மழைநீ ராகித்

தாய்மணி யாக மார்பில்

தயங்கியுள் குளிர வாழ்ந்தேன்

தூய்மணி யாகத் தூவும்

துளியிலது இளங் கூழ் வாடிக்

காய்மணி யாகு முன்னர்க்

காய்ந்தெனக் காய்ந்தேன் அந்தோ. 2400

சொல்லும் பொருளும்

இளங்கூழ் – இளம்பயிர், தயங்கி – அசைந்து, காய்ந்தேன் – வருந்தினேன் .

3. விரிந்தன கொம்பில் கொய்த

வீயென உள்ளம் வாட

எரிந்தன நுதிநச்சு அம்புண்டு

இரும்புழைப் புண்போல் நோகப்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும்
பிரிந்தன புள்ளின் கானில்

பெரிதழுது இராங்கித் தேம்பச்

சரிந்தன அசும்பில் செல்லும்

தடவிலா தனித்தேன் அந்தோ! 2401

சொல்லும் பொருளும்

கொம்பு – கிளை, புழை – துளை, கான் – காடு, தேம்ப – வாட, அசும்பு –
நிலம்.

4. உய்முறை அறியேன்; ஓர்ந்த

உணர்வினொ த்து உறுப்பும் இல்லா

மெய்முறை அறியேன்; மெய்தான்

விரும்பிய உணவு தேடச்

செய்முறை அறியேன்; கானில்

செல்வழி அறியேன்; தாய்தன்

கைமுறை அறிந்தேன் தாயும்

கடிந்தெனைத் தனித்துப் போனாள். 2403

சொல்லும் பொருளும்

உய்முறை – வாழும் வழி, ஓர்ந்து – நினைத்து, கடிந்து – விலக்கி.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும்
இயற்கை கொண்ட பரிவு

5. நவமணி வடக்க யில்போல்

நல்லறப் படலைப் பூட்டும்

தவமணி மார்பன் சொன்ன

தன்னிசைக்கு இசைகள் பாடத்

துவமணி மரங்கள் தோறும்

துணர்அணிச் சனைகள் தோறும்

உவமணி கானம்கொல் என்று

ஒலித்து அழுவ போன்றே . * 2410

சொல்லும் பொருளும்

உவமணி – மணமலர், படலை – மாலை, துணர் – மலர்கள்.

பாடலின் பொருள்

1. கருணையன், தன் மலர் போன்ற கையைக் குவித்து, 'பூமித்தாயே! என் அன்னையின் உடலை நீ அன்போடு காப்பாயாக' என்று கூறி, குழியினுள் அழகிய மலர்ப்படுக்கையைப் பரப்பினான். இவ்வுலகில் செம்மையான அறங்களையெல்லாம் தன்னுள் பொதிந்து வைத்து, பயனுள்ள வாழ்க்கை நடத்திய தன் அன்னையின் உடலை, மண் இட்டு மூடி அடக்கம் செய்து, அதன்மேல் மலர்களையும் தன் கண்ணீரையும் ஒரு சேரப் பொழிந்தான்.
2. 'என் தாய், தன் வாயாலே மணிபோலக் கூறும் உண்மையான சொற்களையே மழைநீராக உட்கொண்டு, அத்தாயின் மார்பில் ஒரு மணிமாலையென அசைந்து, அழகுற வாழ்ந்தேன். ஐயோ! இளம்பயிர் வளர்ந்து முதிர்ந்து நெல்மணிகளைக் காணும் முன்னே தூய மணிபோன்ற தூவும் மழைத்துளி

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும் இல்லாமல் வாடிக்காய்ந்துவிட்டதைப்போல, நானும் இப்போது என் தாயை இழந்து வாடுகின்றேனே!

3. " என் மனம் பரந்து நின்ற மரக்கிளையிலிருந்து பறிக்கப்பட்ட மலரைப்போல வாடுகிறது. தீயையும் நஞ்சையும் முனையில் கொண்ட அம்பினால் துளைக்கப்பட்டதால் உண்டான, புண்ணின் வலியால் வருந்துவது போன்றது என் துயரம். துணையைப் பிரிந்த ஒரு பறவையைப்போல நான் இக்காட்டில் அழுது இராங்கி வாடுகிறேன்; சரிந்த வழக்கு நிலத்திலே, தனியே விடப்பட்டுச் செல்லும் வழி தெரியாமல் தவிப்பவன் போல் ஆனேன்."
4. 'நான் உயிர்பிழைக்கும் வழி அறியேன்; நினைந்து கண்ட அறிவினுக்குப் பொருந்தியவாறு உறுப்புகள் இயங்குதல் இல்லாத இந்த உடலின் தன்மையை அறியேன்; உடலுக்கு வேண்டிய உணவைத் தேடிக்கொண்டும் வழிவகைகளை அறியேன்; காட்டில் செல்வதற்கான வழிகளையும் அறியேன்; என் தாய் தன் கையால் காட்டிய முறைகளை மட்டுமே அறிவேன். என்னைத் தவிக்க விட்டுவிட்டு என்தாய் தான் மட்டும் தனியாகப் போய்விட்டாளே!'
5. நவமணிகள் பதித்த மணிமாலைகளைப் பிணித்ததுபோன்று நல்ல அறங்களை எல்லாம் ஒரு கோவையாக இணைத்த தவத்தையே அணிந்த மார்பனாகிய கருணையன், இவ்வாறு புலம்பிக் கூறினான். அது கேட்டுப் பல்வேறு இசைகளை இயக்கியது போன்று, தேன்மலர்கள் பூத்த மரங்கள் தோறும் உள்ள, மணம்வீசும் மலர்களும் மலர்ந்த சூனை தோறும் உள்ள, பறவைகளும் வண்டுகளும் அக்காட்டினிலே அழுவன போன்று கூச்சலிட்டன.

இலக்கணக் குறிப்பு

காக்கென்று - காக்கவென்று என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்

கணீர் - கண்ணீர் என்பதன் இடைக்குறை

காய்மணி, உய்முறை, செய்முறை - வினைத்தொகைகள்

மெய்முறை - வேற்றுமைத்தொகை

கைமுறை - மூன்றாம் வேற்றுமை, உருபும் பயனும், உடன்தொக்கதொகை

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – II & IIA
PRELIMINARY EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-இ-தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் தொண்டும்

நூல் வெளி

தேம்பா + அணி எனப் பிரித்து வாடாத மாலை என்றும், தேன் + பா + அணி எனப் பிரித்து தேன்போன்ற இனிய பாடல்களின் தொகுப்பு என்றும் இந்நூலுக்குப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. கீறித்துவின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய சூசையப்பர் என்னும் யோசேப்பினைப் (வளனை) பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட நூல் இது. இப்பெருங்காப்பியம் 3 காண்டங்களையும் 36 படலங்களையும் உள்ளடக்கி, 3615 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

17ஆம் நூற்றாண்டில் படைக்கப்பட்டது தேம்பாவணி. இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் வீரமாமுனிவர். இவரது இயற்பெயர் காஞ்சுடான்சு சோசப் பெசுக்கி. தமிழின் முதல் அகராதியான சதுரகராதீ, தொன்னூல் விளக்கம் (இலக்கண நூல்), சிற்றிலக்கியங்கள், உரைநடை நூல்கள், பரமார்த்தக் குருகதைகள், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் ஆகியவற்றை இவர் படைத்துள்ளார்.

இஸ்மத் சன்னியாசி - தூய துறவி

வீரமாமுனிவர் திருச்சியை ஆண்ட சந்தாசாகிப் என்னும் மன்னரைச் சந்தித்து உரையாடுவதற்காக இரண்டே மாதங்களில் உருது மொழியைக் கற்றுக்கொண்டார். இவருடைய எளிமையையும், துறவையும் கண்டு வியந்த சந்தாசாகிப் இஸ்மத் சன்னியாசி என்னும் பட்டத்தை வீரமாமுனிவருக்கு அளித்தார். இந்தப் பாரசீகச் சொல்லுக்குத் தூய துறவி என்று பொருள்.